

Oluf Pedersen: Den højtærede Forsvarsminister svarede mig som sædvanlig tilstrækkeligt overlegen, saadan som det er naturligt af Forfatteren af „Afrust vort Land“, men paa eet Punkt, som jeg her rejste Spørgsmaal om, forekommer det mig dog, at selv den højtærede Forsvarsminister maatte kunne give et mere udførligt Svar. Efter Regeringens Forslag af 1929 regnede man med en Aflønning paa 5 à 6 Kr. om Dagen og for senere Indkaldelser 10 Kr. Man fandt dengang denne Aflønning rimelig, og selv om man nu skal bruge flere Folk, forekommer det mig, at det ikke kan motivere en lavere Løn. Maa jeg gaa ud fra, at den højtærede Forsvarsminister vil gaa ind for en Aflønning paa Linie med den, der var foreslaaet i 1929, nemlig fuldt Vederlag, 5 à 6 Kr. om Dagen, til de unge?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Brorsen: Jeg ved ikke, om der er kommet noget nyt frem her under Sagens tredie Behandling, jeg kan ikke rigtig se det. Det skulde da være, at man fra forskellig Side har filosoferet over Venstres Holdning over for denne Sag. I den Henseende var det ærede Medlem Hr. Rager og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen inde paa forskellige Betragtninger, jeg maa sige af lignende Karakter som den Artikel, der fandtes i „Berlingske Tidende“ i Søndags, undertegnet af en Notarius Politicus, der jo ogsaa var inde paa at filosofere over Venstres Holdning over for Forsvarssagen i den nuværende Situation.

Der er ikke Gnist af Sandhed i de Betragtninger, der bliver gjort gældende, at vi skulde have den Bagtanke, at naar vi undlader at stemme nu ved tredie Behandling, saa skulde det i ganske særlig Grad være, fordi der var Mulighed for, at vi paa det økonomiske Omraade, inden Samlingen slutter, kunde faa et Forlig med Regeringen og Regeringspartierne. Venstre har ikke Spor af Bagtanke med den Stilling, Partiet har indtaget; vi har behandlet Forslaget ganske sagligt fra først til sidst, vi har stillet vore Ændringsforslag i Udvalget, faaet dem beregnet, vi har ikke stukket noget som helst under Stolen. Men Regeringen vilde ikke forhandle med os, og den højtærede Forsvarsminister, som gentagende har haft Ordet her, har ikke svaret paa mit Spørgsmaal om, hvorfor han ikke i Enkeltheder vilde udtale sig om vore Ændringsforslag, da han var til Konference i Udvalget. Vi stillede f. Eks. Forslag om, at der i Stedet

for 7 Regimenter skulde opstilles 9. Vilde han være gaaet med til 8 — vi har ikke faaet noget at vide derom — eller maaske et Kompagni til? Hvad har den højtærede Minister tænkt sig, naar han stadig har slaaet om sig med, at han var forhandlingsvenlig? Det pyntede ganske vist paa de Foredrag, han holdt i Byen og rundt omkring i Landet, men det har vist sig, at der ikke var Spor af Virkelighed bagved.

For saa vidt han vilde være gaaet ind paa en Forhandling paa Grundlag af det, vi havde stillet op, havde der været Mulighed for Samling, og jeg tror, at alle Parter, ikke mindst Regeringen, vilde have været tjent dermed.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Naar Afrustningsforslaget i sin Tid indeholdt Bestemmelse om en særlig Lønning paa 5—10 Kr. om Dagen, saaledes som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har nævnt, hænger det jo sammen med, at dette Forslag hvilede paa Frivillighedens Grund, og at man maatte have en rimelig Lønning for at kunne faa tilstrækkeligt Mandskab. Det er, der jo ikke Tale om her. Naar vi bevarer den almindelige Værnepligt, er det ogsaa rimeligt at bevare det Lønningsgrundlag, vi hidtil har haft, og saa foretage Forbedringer deri, saaledes som vi ønsker at foreslaa det. Det kan det ærede Medlem ikke være i Tvivl om, og hans Tale er derfor et lille Forsøg paa at lave politisk Polemik. Det ærede Medlem kan ikke have været i Tvivl om, at vi ikke vilde foreslaa almindelig tariffmæssig Dagløn for dem, der skal aftjene deres Værnepligt.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen begyndte nu at spørge, om vi maaske vilde være gaaet med til det eller til det. Det havde været rimeligt, om det ærede Medlem var begyndt at spørge noget før.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Tvunget af Forretningsordenen er jeg nødsaget til kun at fremsætte nogle ganske enkelte Bemærkninger, men jeg mener, dette er nødvendigt, fordi jeg ellers risikerer, at det ærede Medlem Hr. Rager tror, jeg ikke har villet svare ham. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Rager, at der er ingen Modsætning mellem de Synspunkter, det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har gjort gældende, og dem, vi hele Tiden har hævdet. Vi har hævdet, at hvad angaar Personel, hvad angaar Op-